

andre Ting i Vejen. Den Sum af 13,000 Kr., det ærede Medlem nævnedes, som vist er rigtig — den staar i hvert Tilfælde i Anmærkningerne — er man tilbøjelig til at tro er fortoldet til Herning, men den er det ikke. Jeg søgte i Fjor Oplysninger fra dem, der fortolde Varer i Herning, og det viste sig da, at der er en Mængde Varer, der fortoldes andetsteds; navnlig i Esbjerg fortoldes der Varer til et Beløb af over 50,000 Kr. af handlende og industridrivende i Herning, og dertil kommer, at der fortoldes et ikke ringe Beløb af Folk, der ikke just bo i Herning, men i Hernings nærmeste Opland. Jeg har f. Eks. en Nabo, der for forrige Aars Bedkommende har betalt en Told i Esbjerg af lidt over — ja, jeg husker sandelig ikke, om det er 4000 eller 5000 Kr., men jeg tror, det er 5000 Kr. Det er alene Toldafgift for Twist, som han tager hjem til Brug i sit Strikkeri, og der er ikke saa ganske saa af den Slags Virksomheder, som det ærede Medlem ogsaa ved, der i Egnen. Ja, det var 4,902 Kr., den enkelte Mand har betalt i Toldafgift for det enkelte Aar, altsaa nær ved 5000 Kr. Det vil ogsaa vise sig, at Indtægterne ved Toldstedet i Herning, naar der bliver noget saadant, der kan imødekomme den nærværende Trang, vil stige langt over det, som man efter de Tal, der ligge for, kan have Grund til at tro. Jeg skal selvfølgelig ikke søge at komme ind paa en Sammenligning mellem de økonomiske Forhold omkring Herning og omkring Odder; jeg erkender for øvrigt, at Odders Omegn er langt mere frugtbar og af Naturen i flere Retninger mere velsigned end Egnen omkring Herning. Men paa den anden Side tror jeg uden Overdrivelse sig, at hvis man tager den sidste Menneftaalder og drager en Sammenligning mellem dem i en og anden Retning, saa er Udviklingen i Herningegnen meget stærkere end i Odderegnet. Befolkningen er stegen i langt større Grad, Produktionen er stegen langt stærkere, der indføres og udføres forholdsvis langt mere. Hvis man tager to Aar, f. Eks. Aaret 1890, og saa gaar 30 Aar tilbage i Tiden, altsaa en jævn Menneftaalder, saa er jeg overbevist om, at det vil vise sig, at under de Sammenligningsforhold, som jo dog saa nærmest, vil Fordelen sikkert være stærkt paa Hernings Side. Jeg skal for øvrigt ikke indlade mig videre paa det, fordi jeg principielt ingen Sunde har haft noget imod, at man faar et Toldsted i Odder. Men naar det ærede Medlem henstiller til Udvalget, at vi fra Udvalgets Side skulle søge at presse den Sag igennem nu, saa tror jeg, at det er uberettiget, uanset at jeg, som nævnt fra

anden Side, er Repræsentant for Herning-Kredsen. Jeg tror i og for sig ikke, at det paavirker mig. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Odder havde gjort det samme som Herning, nemlig først i en halv Snes Aar havde holdt Toldsted selv, saa havde det været mere naturligt og rimeligt, hvis Forholdene i øvrigt vare lige, at de nu fik Toldsted. At vi skulle lade være med at tage Herning nu, fordi vi ikke kunne saa Odder med, tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil ønske. Derfor tror jeg ikke, at man kan bebrejde Udvalget dets Stilling, for Sagen er ikke uklar, den har været under Overvejelse, og det er gaaet med den Sag, saaledes som jeg har nævnt, at medens der i Fjor var to Medlemmer i Udvalget, der holdt stærkt paa at ville stille Vædringsforslag i den Henseende, var der i Aar kun et, og dette ene Medlem er endog i sidste Øjeblik faldet fra. Jeg tror som sagt ikke, at det er rigtigt at tage det, som er Stridens Gjenstand, med til tredje Behandling. Jeg vil tværtimod anbefale Loven, saaledes som den kommer til at foreligge nu fra Flertallets Side. — Med Hensyn til den ærede Ministers Udtalelser, da dvælede han jo lærlig — ellers forstod jeg ham, som han i alt væsentligt var enig med mig — ved denne Medsættelse af Toldassistenternes Antal, men jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at komme ind paa det. Jeg forstod det nærmest som en Henstilling fra hans Side om at gaa ind paa det Mæglingsforslag, der er stillet af et Mindretal om at gaa fra 19 til 23. Men da vi jo dog i det hele ere enige om selve Grundsynsmaaderne og Princippet, det til Grund liggende for denne Sag, da den ærede Minister for Resten, hvis jeg forstod ham ret, indrømmede, at det ikke var absolut nødvendigt, og da vi have haft den Synsmaade som Helhed, at vi have ment, at vi ville give det nødvendige til den rolige Udviklingsgang, saaledes som den nu kommer til at foreligge ved Frihavnsens Indtrædelse blandt Toldstederne, mener jeg ogsaa, at vi staa for saa vidt paa den sikre Side, naar vi tage Tallene nedad og saa afvente, hvad Fremtiden bringer. Det er ganske rigtigt, som den ærede Minister bemærkede, at vi have faaet en Skrivelse fra ham, hvori han siger, at de andetsteds maa have Penge til den fornødne Medhjælp, og det er jeg ogsaa gaaet ud fra, men paa den anden Side er jeg ikke fuldt ud klar over, om de Penge til fornøden Medhjælp ikke alt ere bevilgede paa den foreliggende Finanslov, idet den Sum, som er bevilget paa den, synes mig at være noget større end i Fjor. Det er imidlertid et Forhold, jeg ikke fuld-